

[Ole Espersen]

frygte og mange virkelig frygter, at det kan svække retssikkerheden. Det er jo egentlig lidt underligt, for det eneste, der ikke er mangel på i vort samfund, er jo dygtige, veluddannede mennesker, og alligevel skærer man ned her. Det synes vi ikke er rimeligt, det er ikke et spørgsmål om et øget samlet ressourceforbrug, derimod om en bedre brug af de medborgere, der ellers ikke har noget at lave.

Ministeren nævnte de områder, hvor der er sket noget, men jeg synes ikke, det gør op med hovedproblemet. Det er da rigtigt, at ved nogle domstole er berammelsestiden skåret ned, men der går stadig væk 1, 2, 3 år med forberedelsen af sagerne. Det har advokaterne, domstolene osv. det fælles ansvar for, det ved jeg godt, men for borgeren er det jo den samlede tid, der er afgørende. Vi drøftede for nogle år siden det, vi kaldte småsagsbehandling, og jeg tror, vi skal genoptage den drøftelse. Retsafgifterne er så store efterhånden, at vi må forsøge at finde frem til smidigere former for sagsbehandling. Ganske enkle skifteretssager varer 2, 3, 4 år; det er sager, som berører hver enkelt af os på et eller andet tidspunkt i vores liv, og det er belastende at skulle vente på en afgørelse i så lang tid. Der er altså mange områder også inden for retsvæsenet, hvor der kan ske forbedringer.

Men som sagt bemærkede jeg, at justitsministeren faktisk er ganske positiv over for grundelementerne i forslaget, og selvfølgelig må vi være forberedte på, at der kan ske forbedringer. Det er generelt udformet, det skal måske være en del af forvaltningsloven – det ville nok være det mest rimelige at indføje lovforslagets paragraffer i forvaltningsloven – men det er ligegyldigt. Det vigtigste er, at hvis vi og regeringen er enige om, at der ligger nogle reelle forbedringer i dette lovforslag – og det er vi sikre på – så bør de gennemføres, og det må ikke strande på ressourcemangler. Det har ikke været anført, og det skal ikke anføres. Det drejer sig om at forbedre administrationen, om at sikre, at borgerne reelt får de rettigheder, som de i mange tilfælde må vente meget, meget længe på at få.

Justitsministeren (Engell):

Jeg skal kun knytte et par enkelte bemærkninger til hr. Ole Espersens indlæg.

Det er rigtigt, at jeg ikke beskæftigede mig ret meget med de økonomiske konsekvenser af

forslaget i mit første indlæg, men jeg vil meget gerne bidrage til, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet får gennemanalyseret de økonomiske konsekvenser af forslagene.

Så vil jeg godt anholde hr. Ole Espersens bemærkninger om, at vi kun har gennemført nedskæringer, når det gælder domstolene. Det er jo ikke korrekt; det er faktisk ikke længe siden, at vi netop i forbindelse med undersøgelsen vedrørende domstolenes ressourcer rent faktisk traf beslutning om og fik Folketingets bemyndigelse til en ikke uvæsentlig udvidelse af antallet af afdelinger ved Vestre Landsret, netop med det sigte, at sagspuklen og ventetiden skulle hævles ned i løbet af relativt kort tid.

Med hensyn til synspunkterne i forslaget § 6, som jeg jo også tog fat på i mit første indlæg, må jeg sige, at man jo foreslår, at det overlades til den enkelte minister eller kommunalbestyrelse at bestemme, at en ansøgning skal anses for at være imødekommet, medmindre der er givet afslag eller i øvrigt rettet henvendelse til ansøgeren inden en nærmere fastsat frist. Her kan man altså sige, at borgerne uden videre vil få en tilladelse, en bevilling eller en anden form for begunstigelse, uden at der er sikkerhed for, at de materielle betingelser for at give en sådan tilladelse er opfyldt. Det kan set med mine øjne meget let betyde, at den offentlige administration udvikler sig til en slags tag-selvbord, hvor borgernes retsstilling i høj grad bliver afhængig af holdningen hos den enkelte minister eller kommunalbestyrelse. Det mener jeg ikke kan være rigtigt, og det synspunkt er vi ganske enkelt ikke enige i.

Regeringen har jo i de seneste år fremsat en række lovforslag, som har haft til formål at sikre en bedre ressourceudnyttelse og en smidigere og hurtigere sagsbehandling, og netop inden for Justitsministeriets område vil det ofte betyde, at der skal gennemføres ændringer i lovgivningen, både i retsplejeloven og andre steder. Socialdemokratiet har medvirket i forbindelse med en række af de ændringer, nogle gange meget tøvende, men andre gange har man ikke villet være med. Hvis man vil være med til at sikre borgerne en bedre service og en bedre ressourceudnyttelse, må man også være indstillet på at medvirke mere konstruktivt og positivt, end Socialdemokratiet efter min mening har været det sidste par år under behandlingen af en række lovforslag, være parat til at ændre